

2 март, 2014

Към Почетното Духовенство, Монаси, и Верните на Православната Църква в Америка,

Възлюбени Братя и Сестри в Христа,

В описанието на Свети Апостол и Евангелист Лука в притчата за Блудния Син, ние чуваме следните думи на Сина към Отца: "Отче, съгреших против небето и пред тебе; не съм вече достоен да се наричам твой син; отнасяй се с мен като един от наемните си слуги." Въпреки че всички от нас са приели дух на осиновение (Римляни 8:15), като Блудния Син, ние сме пропилили този дар и сме отхвърлили залогът на бъдещото наследство.

И все пак днес ни се дава тази възможност да дойдем пред нашия Небесен Отец като покаяните се деца, плачейки, "Авва, Отче, не отвръщай лицето Си от слугата Си, защото съм наскърбен, бързо ме чуй, приближи се при душата ми и я спаси" (Псалм 68/69 :17-18). Настоящият сезон на покаянието ни позволява да оценим какво правим с нашия живот, разпознавайки какво е причинило ние да се отвърнем от осиновението и да се стремим да си възвърнем духа на осиновение, чрез придобиването на любовта.

Чрез примера на четиридесет дни и нощи на Мойсей без храна и пиене на Синайската планина, и на четиридесет дни и четиридесет нощи, които нашият Господ пости в пустинята, ние си спомняме за Свети Симеон и думите му пред Солун: "Постът е дело на Бога." И именно това е дело, което се провежда в по време на покаянието - Великия Пост.

Докато нашата битка се провежда в рамките на този свят, ние знаем от думите на Апостола, че оръжията, с които воюваме, не са плътски (2 Коринтяни 10:04). По-скоро, оръжието дадено ни от нашия Господ е Неговата заповед "да се обичате един друг, както Аз ви възлюбих" (Йоан 13:34). Тази заповед е основата, на която ще бъдем съдени от Човешкия Син при Неговото страшно второ пришествие. Когато видяхме поне един гладен, ние обичахме ли го? Когато видяхме поне един в затвора, ние обичахме ли го? Когато видяхме поне един бездомен и непознат, обичахме ли го? Ако ние сме изпълнили едно от тези неща, ако ние дадем всичко, което ние притежаваме, но не го направим в отговор на заповедта на Христос, ние нищо не печелим (1 Коринтяни 13:03).

На нас ни е дадено това време на Великия Пост, за да растем по-близко до Бога и Неговата Свята Църква. Но преди още да можем да започнем да правим стъпки към по-близки отношения с нашия Господ и Спасител, ние трябва да се научим да обичаме, защото "всеки, който не обича, не е познал Бога, защото Бог е любов" (1 Йоан 4:08).

Братя и сестри: Аз също съм съгрешил пред небето и пред вас, и за това аз изпросвам вашата прошка за моите недостатъци, и моля за вашите молитви, както аз ви уверявам, за моите.

Като влизаме заедно в сезона на Великия Пост, нека да "отхвърлим делата на тъмнината и да се облечем в оръжието на светлината, така че след като плуваме от единия до другия край на Поста, ние да можем да достигнем до третия ден на Възкресението на нашия Господ Иисус Христос, Спасителя на нашите души" (Апостиха на вечернята, Неделя на прошката).

С обич в Христа,

+ТИХОН

Архиепископ на Вашингтон

Митрополит на цяла Америка и Канада

P.O. BOX 675
SYOSSET, NY 11791-0675
TEL: 516-922-0550
FAX: 516-922-0954
WEBSITE: WWW.OCA.ORG